

שקלים דף ה

יוצאים מן הכלל: ר' ירמיה: פעמים שהן חייבין בזה ובה: חלקו את הנכסים ואחר כך חלקו את הבהמה פטורין מזה ומזה: חלקו את הבהמה ואחר כך חלקו את הנכסים

צמצום לדבריו: בשלא היתה הבהמה רוב אבל אם היתה הבהמה רוב הן הן עיקר נכסיו

קושי על עצם ההלכה שאחים שהשתתפו חייבים במעשר בהמה ופטורים מהקלבון: רבי אבון אמר ר' שמאי בעי מפני שעשיתן כאדם אחד אצל מעשר בהמה את פוטרו מן הקלבון?

תירוץ: אמר ליה לא שנייה היא שהוא נותן סלע אחת שלימה

קושי: מעתה אפילו חלקו וחזרו ונשתתפו חייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון ותנינן

חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה

תירוץ (או לא קשור לקושי אלא עניין חדש): רבי בא בשם אבא בר רב הונא היא שני אחין שירשו את אביהן היא שני גיסין שירשו את חמיהן

מה היו עושים על הקלבונות בבית המקדש?

רבי מאיר	לשקלים
רבי לעזר	לנדבה
רבי שמעון השזורי	ריקועי זהב וציפוי לבית קודש הקדשים
בן עזאי	שולחנין היו נוטלין אותן בשכרן
ויש אומרי	להוצאת דרכים

הלכה ב:

3 מקרים שבהם תרם מחצית השקל ממעות שכבר הוקדשו.

המקרה	מהי ההלכה/מה עליו לעשות
חבירו שולחו להיות שליח להביא שקלו והוא נותן בעד עצמו	אם כשתרם שקלו, כבר נתרמה התרומה, הוא מעל כי כבר תרמו את הלשכה על דעת מי שעוד לא נתן
שוקל שקלו ממעות שהוא כבר הקדיש לבדק הבית	הוא עובר על איסור מעילה בשעה שנקרבה הבהמה שאותה קנו ממעות אלו כי באותו רגע הוא נהנה מההקדש
שוקל שקלו מכסף מעשר שני או דמי שביעית	יקנה פירות בשווי מחצית השקל (שקל של אותה תקופה) ויאכל אותם בקדושת מעשר שני או שביעית

גמרא.

ניסוח שונה למקרה 2 ששבו יש מחלוקת: אגן תנינן

ותניי דבית רבי אם קרבה הבהמה

אם נתרמה התרומה

שיוד תנא דבי רבי לדעת תנאית: אמר רבי לעזר מאן תנא אם קרבה הבהמה? רבי שמעון דרבי שמעון אומר מיד היה מקבל מעותיו הכהנים זריזין הן

קושי על מקרה 1: וקשיא אילו הגונב עולתו של חבירו ושחטה סתם, סתמה לא לשם הבעלים הראשונים מכפרת?

תירוץ: אמר רבי יודן תיפתר במסויים

חיזוק לתירוץ: משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ודוחפו לקופה

שאלה: וחש לומר שמא לשיריים הן נופלין וכי יש מעילה בשיריים? אלא כרבי מאיר דר"מ אמר מועלין בשיריים?

תירוץ: עוד היא במסויים (וברור שלא יהיה נכנס לשיריים) משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ותורמו לשמו

קושי על מקרה 1 ו 2: למה בכלל יש איסור מעילה כאן? מה נהנה? מצוות לאו להינות ניתנו!
תירוץ: אמר רב אבין בשם רבני בבל: מכיון שבית דין ראויין למשכן ולא מישכנו כמי שנהנה

שאלה על מקרה 3: כתיב **אִךְ כִּכּוּר אִשֵּׁר יִכְכּוּר יְיָ כִּכְוֹמָה אֵל יְקִי' אֵי אֹתוֹ** כל שהוא קודש אין קדושה חלה עליו (אין קדושה חל על קדושה) כיצד הוא עושה?
תשובה: מביא סלע של חולין ואומר מעות מעשר שני בכל מקום שהן מחוללין על סלע זו ואותן נתפסין לשם שני והשאר נעשין שקלים